

APRIL 1997

SOLIA

THE HERALD

JACKSON, MI

RECEIVED
MAY - 2 1997
VOL. LXII, No. 4
LIBRARY - P.A.O.I.

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

BUSINESS MANAGER:

Dinu Cruga

ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR/SECRETARY:

Rev. Dn. David Oancea

STAFF:

V. Rev. Fr. Roman Braga

Rev. Fr. Remus Grama

Mark Chestnut

Florence Sirb

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: roeasolia@aol.com. Internet: www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

Excerpts from THE SECOND PASCHAL ORATION

St. Gregory Nazianzen
(the Theologian)

Let us sacrifice -ourselves- to God; or rather let us go on sacrificing throughout every day and at every moment. Let us accept anything for the Word's sake. By sufferings let us imitate His Passion: by our blood let us reverence His Blood: let us gladly mount upon the Cross. Sweet are the nails, though they be very painful. For to suffer with Christ and for Christ is better than a life of ease with others.

If you are a Simon of Cyrene, take up the cross and follow. If you are crucified with Him as a robber, acknowledge God as a penitent robber. If even He was numbered among the transgressors for you and your sin, do you become law-abiding for His sake. Worship Him Who was hanged for you, even if you yourself are hanging; make some gain even from your wickedness; purchase salvation by your death; enter with Jesus into Paradise, so that you may learn from what you have fallen. Contemplate the glories that are there; let the murderer die outside with his blasphemies; and if you be a Joseph of Arimathaea, beg the Body from him that crucified Him, make your own that which cleanses the world. If you be a Nicodemus, the worshiper of God by night, bury Him with spices.

If you be a Mary, or another Mary, or a Salome, or a Joanna, weep in the early morning. Be first to see the stone taken away, and perhaps you will see the Angels and Jesus Himself. Say something; hear His Voice. If He says to you, Touch Me not, stand afar

off; reverence the Word, but grieve not; for He knows those to whom He appears first. Keep the feast of the Resurrection; come to the aid of Eve who was first to fall, of Her who first embraced the Christ, and made Him known to the disciples. Be a Peter or a John; hasten to the Sepulchre, running together, running against one another, vying in the noble race. And even if you be beaten in speed, win the victory of zeal; not -looking- into the tomb, but -going- in. And if, like a Thomas, you were left out when the disciples were assembled to whom Christ shows Himself, when you do see Him be not faithless; and if you do not believe, then believe those who tell you; and if you cannot believe them either, then have confidence in the print of the nails. If He descend into Hell, descend with Him. Learn to know the mysteries of Christ there also, what is the providential purpose of the twofold descent, to save all men absolutely by His manifestation, or there too only them that believe.

He was sent, but sent according to His Manhood (for He was of two Natures), since He was hungry and thirsty and weary, and was distressed and wept, according to the Laws of human nature. But even if he were sent also as God, what of that? Consider the Mission to be the good pleasure of the Father, to which He refers all that concerns Himself, both that He may honor the Eternal Principle, and that He may avoid the appearance of being a rival God. For He is said on the one hand to have been betrayed, and on the other is written that He gave Himself up; and so too that He was raised and taken up by the Father, and also that of His own power He rose and ascended. The former belongs to the Good Pleasure, the latter to His own Authority; but you dwell upon all that diminishes Him, while you ignore all that exalts Him. For instance, you score that He suffered, but you do not add "of His own Will."

Cont. on page 11

OUR COVER: The icon of Christ's descent into Hades is the Orthodox icon of the Resurrection, displaying the fact that "the light of the resurrected Christ illumines all the ends of the universe: the doors of death are shattered; hell, the final abyss, is vanquished" *The Incarnate God*, Vol. 2, SVS Press, New York, pp. 23, 25. Illustration by Andrew Tregubov.

PASCHAL PASTORAL LETTER

1997

"Your dead will come to life, their corpses will rise; awake, exalt, all you who lie in the dust, for your dew is a radiant dew and the land of the ghosts will give birth."

Isaiah 26: 19

Dearly Beloved and Redeemed in the Lord:

Christ is risen!

Every human being, at some age in life, accepts the stark reality that there is, in fact, an end to life as we know it in our physical body. The realization of the fact that man is finite comes alike to those who have no belief in the Divine and to those who are raised in the household of faith. From then on, we acknowledge in a new way the proximity of the shadow of Death in our lives.

Those who say there is no God live their lives in the here and now, saying, "Eat, drink, and be merry for tomorrow there is death, and after this there is no judgement of our actions." The good they do is in the name of "humanity" to which they offer "all honor, worship and glory." In fact, they do have a faith, but that is based solely on humanity with which they have mistakenly replaced the Divine. "Do not put your trust in princes or in any mortal man, for he cannot save," we sing in each Divine Liturgy.

Although they are "alive," this is not a full life, for Death has become their trusted and constant companion and the one to whom, by default, they give honor, glory and worship. Death is the shaping force or misshaping power in their lives.

"Consider," urges St. Clement, "how the Master continually proves to us that there will be a future resurrection,... Let us look at the resurrection which is taking place at its proper seasons. Day and night shows us a resurrection. The crops, the seeds which die then, from the greatness of the providence of the Master, he raises up" (I Clement XXIV).

St. Clement warns: "Let none of you say that this flesh is not judged and does not rise again. Understand: in what state did you receive salvation, in what state did you receive your sight except in this flesh?...for if you were called in the flesh, you shall also come in the flesh" (II Clement IX, 3, 4).

We of the household of faith are aware that although we, too, are living, we have already experienced and rejected Death in having died with Christ, buried with him when we were plunged into the saving depths of the waters of Baptism. We know that just as we were lifted out of those waters, we shall also be lifted out of the depths of the earth, our grave.

We live life with the wonderful news of the angel ringing in our hearts: "Christ is risen; he is not here but goes before you into Galilee." Our entire life is a journey racing valiantly toward the heavenly Galilee where our Savior awaits us with open arms and radiant countenance.

St. Ignatios reminds us that this present life is "true life" only if it is lived in faith in

the Lord. "Jesus...was truly crucified and died in the sight of those in heaven and on earth and under the earth; ... was truly raised from the dead, when his Father raised him up, as in the same manner his Father shall raise up in Christ Jesus us who believe in him, without whom we have no true life" (Ignatios to the Trallians IX). Let us give true honor, glory and worship, not to the created but to the Creator, not to Death but to the Author of Life.

Do we wonder about what will be in the resurrection? Are we concerned, curious, wanting to "choose?" St. Clement chides us, confirming that, "The Creator and Father of the ages, the All-holy One, himself knows.... Let us strive to be found among the number of those that wait, that we may receive a share of the promised gifts" (I Clement XXXV,3). True faith banishes our feeble curiosity about what will be.

The Prophet Job exalts, telling us what to look for in the life to come. "After my awaking, God will set me close to him, and from my flesh I shall look on him" (Job 19:26). If we are now "close" to the Lord in this life, living and breathing in this hope, in this great promise of faith, we, too, shall "awake" and shall look on God.

There are those today, as in the time of the apostles, who contend that they are true followers of Christ even though they reject his bodily resurrection, preferring to say that the resurrection was merely the "good feeling" of the apostolic community. They reject the miracles of Christ's resurrection during the forty days and choose from and reject the integrity of Scripture. Holy Orthodoxy praises God in the Sunday Matin Service with those Gospel readings proclaiming the truth of the Lord's resurrection.

All the early Fathers of the Church, immediate successors to the Apostles, warned their flocks about those who rejected the passion and resurrection of Christ and urged them to consider those, who because of the belief in the true resurrection of the Lord: "... despised even death, and were proved to be above death" (Ignatios to the Smyrnaens IV).

To guide us as we live out our new life in Christ, awaiting patiently and with loving expectation his second and glorious coming, we are exhorted by St. Polycarp to do the will of the Father: "...refraining from all unrighteousness, covetousness, love of money, evil speaking, false witness,... remembering what the Lord taught ... 'Judge not that you be not judged, forgive and it shall be forgiven you, be merciful that you may obtain mercy, with what measure you measure out, it shall be measured to you again'" (St. Polycarp to the Philippians II, 1).

Therefore, recalling God's promise and faithfulness, let us give proper honor to this day's celebration, let us embrace the words of St. Barnabas who states: " Therefore, we ought to give great thanks to the Lord that he has given us knowledge of the past, wisdom for the present, and understanding for the future. The prophets of old foretold that he would destroy death by death" (Epistle of Barnabas, Chapt. V).

Dearly Beloved,

Let us truly give thanks to God for all things, and let us offer ourselves and one another and our whole life to Christ our God who is risen from the dead, trampling down Death by his own death and bestowing life on those in the tombs.

+NATHANIEL, Bishop

YOUR HELP IS NEEDED

ROMANIA IN NATO

Please write letters, or duplicate this form letter, and mail them to your Senators and Representatives urging each of them to include Romania in NATO's expansion **NOW!**

Below are addresses for the President, Vice-President, Secretaries of State and Defense, etc. Please send to them as well.

Congress will be in recess during the last two weeks of March. Make appointments with these elected officials, or with their staff, while they are in recess and in their offices in your state.

President Bill Clinton
1600 Pennsylvania Ave., NW
Washington, DC 20500
e-mail:
president@whitehouse.gov

Mrs. Tipper Gore
Old Executive Office Building
Washington, DC 20501

Mrs. Hilary Rodham Clinton
The White House
Washington, DC 20050

Madeleine K. Albright
Secretary of State
Department of State
2201 C. St., NW
Washington, DC 20502
e-mail: secretary@state.gov

Vice President Al Gore
Old Executive Office Building
Washington, DC 20501
e-mail: vice.president@whitehouse.gov.

William S. Cohen
Secretary of Defence
The Pentagon, #3E880
Washington, DC 20301

TO: _____ FROM: _____
ADDRESS: _____
DATE: _____

I write in support of Romania's inclusion in NATO, in the first wave of enlargement.

Romania, with a great deal of effort and with much sacrifice on the part of its people, has transformed itself into a democratic country with democratic leadership. The Romanian people have embraced those same values held by the United States. Throughout its modern history, it has been a part of the Western world and alliances.

The United States stands to benefit from Romania's inclusion in NATO. Among the many benefits are:

- The need for American soldiers to protect the Balkan area will diminish, if not be eliminated.
- American investment will be received more favorably in Romania.
- Romania's increased purchase of military equipment and commodities will add to the US economy and create new jobs for its citizens.

Additional reasons for including Romania in NATO now are:

- Romania is the second largest country in the region.
- Romania's military equipment is predominantly Western, unlike its neighbors, and the cost to re-equip is much less.

- Romania complies with very criterion associated with NATO accession, including civilian control over the military. Even Poland has not satisfied this requirement.
- Romania has the 4th largest seaport in Europe.
- Romania controls an entrance to, and 600 miles of, the navigable Danube River, which flows all the way North to the Baltic Sea.
- Romania, geographically, is a necessary link between the Northern and Southern flanks of NATO. The US will find, in Romania, an ally in helping to protect Ukraine's gates and to protect the cross-roads of south-eastern Europe.
- Romania's military is highly respected within the country, and throughout the world.
- Over 62% of Romania's people believe their future lies with the US and the West (32% in US, 30% in Europe). Other countries report as follows: the Czech Republic, 52% in Europe; Hungary, 15% in US and 40% in Western Europe; Poland, 14% in US and 40% in Western Europe.
- Ninety-two percent (92%) of Romania's people want their country to be a part of NATO. No other country has numbers like these.
- Detractors of democracy and a market economy do not want Romania in NATO.
- An overwhelming majority of Americans of Romanian origin want Romania in NATO in the first group.
- The more intertwined Romania is, with Western institutions, the less likely it is ever to return to totalitarianism/communism.

The United States needs allies like Romania to continue to be the leader in a safer world. History will note the enlargement of NATO takes place due to you. Let history note that you also shaped a better destiny for Romania in the next millennium.

It is in the American spirit to be inclusive. As a voter, I urge you to include Romania on the list of new NATO members and to support accession negotiations with NATO in July of 1997. *

HIERARCHAL SCHEDULE

February 20, Thursday. Lansing, MI. Black Family Institute. Attended lecture by Fr. Moses Berry.

February 23, Sunday. Elmhurst, NY. St. Mary. Divine Liturgy.

March 1-2. Canton, OH, St. George. Saturday: AROY Sports Tournament. Great Vespers. **Sunday:** Divine Liturgy. Later, Akron, OH. Presentation Our Lord. Attended the Benefit Dinner of the SCOA Orthodox Christian Mission Center.

March 5-8. Wednesday-Saturday. Washington, DC. Congress of Romanian Americans (CORA). Various meetings with U.S. and Romanian dignitaries regarding current and future economic status of Romania.

March 9. Sunday. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy. Forgiveness Vespers. *

SOME THINGS YOU SHOULD KNOW WHILE IN CHURCH

In the Orthodox Church, there are a lot of customs and traditions that are important parts of our worship. Some are cultural; some are pious customs. Some are essential; some are not. From time-to-time, we need to address some of these various etiquette issues to inform our communities how we can best understand each other and work together to worship the all-holy Trinity.

STANDING VS. SITTING

The traditional posture for prayer and worship in the Orthodox Church has been to stand. In the Orthodox "old countries," there usually are no pews in the churches. Chairs or benches on the side walls are usually reserved for the elderly and infirm. In North America, we have tended to build our churches with pews, and since we have them, we need to figure out when we may sit and when we should stand.

First of all, it is fully acceptable (and even preferable) to stand for the entire service. If you prefer this, it would be better to find a place closer to the back or side of the church so as not to stand out or block someone's view. When should you definitely stand? Always stand during the Gospel reading, the Little and Great Entrances, the Anaphora, the distribution of Holy Communion, whenever the priest gives a blessing, and the Dismissal. In many parishes, the Divine Liturgy book in the pew has suggested times when sitting is acceptable. Follow these instructions (it's probably safer than following what the people do in the first couple of rows). When in doubt, stand. It is never wrong to stand in church.

LIGHTING CANDLES

Lighting candles is an important part of Orthodox worship. We light them as we pray, making an offering to accompany our prayers. Orthodox typically light candles when coming into the church — and that is usually the best time to light them, but there are times when candles should not be lit. It is not proper to light candles during the Epistle or Gospel readings, during the Little or Great Entrance, the sermon, and most of the times when the faithful are standing. If you find yourself arriving to church after the Liturgy has begun, a good rule of thumb to remember is — if everyone is standing, wait until they are sitting to light a candle (unless they are sitting for the sermon,

of course). Other than that, it is probably all right to light a candle.

ENTERING CHURCH (LATE)

The time to arrive at church is before the service starts, but for some unknown reason, it has become custom — or rather a bad habit — for some to come to church late. If you arrive after the Divine Liturgy begins, try to enter the church quietly — and observe what is happening. If the Epistle or Gospel is being read or the Little or Great Entrance is taking place, wait until it is finished to quickly find a seat. If Father is giving the sermon, stay in the back until he has concluded. If in doubt, check with one of the ushers to see if it is a good time to seat yourself. Try not to interrupt the Liturgy by your entrance. By the way, the best way to avoid this problem is to arrive on time — then you don't have to wonder if it's OK to come in or not. People who come late for Liturgy should not partake of the Eucharist!

CROSSING THOSE LEGS?

In some Orthodox cultures, crossing one's legs is taboo and considered to be very disrespectful. In our North American culture, while there are no real taboos concerning crossing one's legs, we tend to cross our legs to get comfortable when sitting. Should we cross our legs in church? No. Not because it is "wrong" to ever cross legs, but rather because it is too casual — and too relaxed — for being in church. Just think about it, when you get settled in your favorite chair at home, you lean back, cross your legs, and then your mind can wander anywhere it wants to. Remember, sitting in church is a concession, not the normative way of prayer. You surely don't want to get too relaxed and let your mind wander off too much. In fact, when you do sit in church, you should sit attentively — and not too comfortably. When sitting in church, keep those feet on the floor, ready to stand at attention (which is what "Let us attend" means). Cross yourself with your fingers and hand — but don't cross your legs!

IN AND OUT

In and out? It's a hamburger place in LA, but shouldn't be traffic patterns by the back door during

services. On some Sundays, it almost seems like we have a revolving door in the back of the church — and it is used by both children and adults. Use the restroom before coming to church. You shouldn't need to get a drink of water during the service (especially if you are taking Communion!). Don't come to church to go to the fellowship hall — come to pray.

LEAVING BEFORE THE DISMISSAL

Leaving church before the dismissal — besides being rude — deprives us of a blessing. Worship has a beginning (“Blessed is the Kingdom ...”) and an end (“Let us depart in peace ...”). To leave immediately after communion is to treat the church like a fast food restaurant where we come and go as we please. We live in a fast paced world where we seem to be hurrying from place to place. But in God's presence, we need to make every attempt to fight this pressure to move on to the next thing on the day's agenda. We deprive ourselves of blessings by not being still and participating in God's holiness. Eat and run at McDonald's — but stay in church to thank God for His precious gifts.

BLOT THAT LIPSTICK

Have you ever looked at an icon in just the right light and seen the lip prints all over it? It's disgusting, isn't it? In fact, it's downright gross. Lipstick may look fine on lips, but it looks horrible on icons, crosses, the communion spoon and the priest's or bishop's hand. Icons have been ruined by lipstick; and even though the cross can usually be cleaned after everyone venerates it, it just isn't considerate to others to impose your lipstick on them. What is the answer? If you insist on wearing lipstick to church, blot your lips well before venerating an icon, taking communion, or kissing the cross or the priest's or bishop's hand. Even better, wait until after church to put it on. After all, God is not impressed with how attractive you look externally — your make-up or clothing — but how attractive you are internally, your adornment with good works and piety.

VENERATING ICONS

When you enter the church, it is traditional to venerate the icons. Usually, there are icons at the entrance to the church and many churches have icon stands in the front as well. When venerating (kissing) an icon, pay attention where you kiss. It is not proper to kiss an icon in the face. You wouldn't go up and kiss the Lord or his mother on the lips would you? You would kiss their hand, and only if they invited you would you even dare kiss them on the cheek. Pay attention to what you are doing. When you approach an icon to venerate it, kiss the gospel, scroll, or hand cross in the hand of the person in the icon or kiss the hand or foot

of the person depicted. As you venerate an icon, show proper respect to the person depicted in the icon — the same respect as you would the person by venerating him or her in an appropriate place. And remember, blot off your lipstick before kissing.

TALKING DURING CHURCH

Isn't it great to come into church and see friends and family members? But wait until coffee hour to say “Hi” to them. It just isn't appropriate to greet people and have a conversation with them during the services. Besides being disrespectful towards God, it is rude towards the other people in church who are trying to worship. Talk to God while in church through your prayers, hymns and thanksgiving, and to your friends in the hall afterwards.

KISS (DON'T SHAKE) THE PRIEST'S AND BISHOP'S HAND

Did you know that the proper way to greet a priest or bishop is ask his blessing and kiss his right hand? How do you do this? Approach the priest or bishop with your right hand over your left hand and say “Father (or Master, in the case of the bishop), bless.” This is much more appropriate (and traditional) than shaking their hands. After all, the priest and bishop are not just “one of the boys.” When you kiss their hands you show respect for their office — they are the ones who “bless and sanctify” you and who offer the holy gifts on your behalf. So next time you greet your priest or bishop, don't shake his hand, ask for his blessing.

SUNDAY DRESS

Remember the time when people put on their “Sunday best” to go to church? In fact, dress clothes were often referred to as Sunday clothes. In some parts of the country, this is not common today. In fact, all too often dress in church has become too casual. In all areas of our lives, we should offer Christ our best. And the same is true of our dress. We should offer Christ our “Sunday best,” not our everyday or common wear. And we should dress modestly, not in a flashy way that would bring attention to ourselves. Our dress should always be becoming of a Christian — especially at church.

Here are some specific guidelines we use in our parishes:

Children: Only young children (under 10) should wear shorts to church — and then only dress shorts. Athletic shoes, cut-offs, and spandex shorts are never appropriate church wear (for children or adults!). Shoes or sandals should be clean and tied. No one should wear T-shirts with any kind of writing on them (This Bud's for you!” is definitely out).

Cont. on page 8

SOME THINGS

Cont. from page 7

Women: Dresses should be modest. No tank tops (or dresses with only straps at the shoulders), no short skirts (mini-skirts), and no skin tight dresses. Dresses should have backs and should not be cut low in the front. If women wear pants to church, they should be dress pants (and not jeans, leggings, etc). Shorts (of any type) are never appropriate for church.

Men: Men should also dress modestly. While coat and tie are not mandatory, shirts should have collars and be buttoned to the collar (the actual collar button may be left undone, but two or three buttons undone is inappropriate). Slacks should be clean. Blue (or black, green, etc.) jeans are usually too casual for church (especially ones with patches and holes). Again, shorts are not appropriate church wear.

If you're going someplace after church where you need to dress casually, bring a change of clothing with you and change after coffee hour. Remember, use your best judgment and good taste when dressing for church. After all, you don't go to be seen by everyone else — you go to meet and worship God.

PEW BLOCKING

Never heard of pew blocking? It's that practice of sitting right next to the aisle so that no one else can get by or sit in the middle of the pew. Everyone has seen it. In fact, the best pew blockers come early so they can get the coveted aisle seats and then be sure that no one can get past them. The most effective form of pew blocking takes place when two people take their places on opposite ends of the pew, occupying both the center and aisle seats. This effectively eliminates anyone else from sitting on that row. There are two solutions to pew blocking. The first is to move towards the middle of the pew, leaving the aisle seats for those coming later. And for those of you who just can't handle sitting in the middle of the pew, take the outside aisle spot and graciously allow those coming after you to go past you (by moving out for them so they can get by). Remember, pew blocking isn't hospitable — nor is it an efficient system of seating. So don't be selfish. Move on over towards the middle. Don't be a pew blocker.

TO CROSS OR NOT TO CROSS

Anyone who has looked around on a Sunday morning will notice that different people cross themselves at different times (and sometimes in different ways). To a certain extent, when to cross oneself is according to personal piety and not an issue of dogma. But there are times when it is specifically proper to cross yourself and times when you should not. Here is a brief list of when to cross and when not to cross.

To Cross: When you hear one of the variations of

the phrase "Father, Son and Holy Spirit"; at the beginning and end of liturgical services and your private prayers; before venerating an icon; entering or exiting the church and when passing in front of the holy altar table; before venerating an icon, the cross or Gospel book.

Not to Cross: At the chalice before or after taking communion (you might hit the chalice with your hand); when the priest or bishop blesses saying "Peace be to all" — bow slightly and receive the blessing; when receiving a blessing from a bishop or a priest (kissing the right hand of the bishop or priest is appropriate, but not making the sign of the cross).

TOUCHING THE HEM OF FATHER'S GARMENTS

Many people like to touch the hem of father's phelonion as he goes through the congregation for the Great Entrance. This is a nice, pious custom by which you "attach" your personal prayers to the prayers of the entrance with the holy gifts. At the same time, you need to be careful neither to grab too hard and trip up the Great Entrance, nor to push people out of the way. And be sure to help your children so that they observe those guidelines as well.

SNACKS FOR CHILDREN

You can always tell where the young children have been sitting in the church. The telltale signs are graham crackers crumbs, Cheerios, and animal crackers. Parents often bring snacks and a cup of fruit juice along for children during church. And for young children (0-2 years old), this is fine. But by the time the kids get 3-4 years old, they should be able to go through liturgy without eating anything. And by the time they reach 7 (the age of their first confession), they should begin fasting on Sunday morning for communion (or at least make an attempt at fasting by cutting back on the amount of breakfast and eating "fasting" type foods — talk to your priest about this). For those children who get snacks, please don't feed them while in the line for holy communion (this applies to holy bread as well). They need to come to communion without food in their mouths. And one last note: try to keep the snack mess down to a minimum. The floor shouldn't be covered with Cheerios! Chewing gum is a NO-NO during Liturgy for everyone!

HANDLING THE HOLY BREAD

After taking holy communion and at the end of the Divine Liturgy, it is traditional to eat a piece of holy bread or antidoron — the bread that was left over after Holy Communion was prepared. While antidoron is not Holy Communion, it is blessed bread, and as such,

Cont. on page 15

C.O.R.A.

ANNUAL CONFERENCE

MARCH 6-8, 1997

Representatives of Romanian-Americans, from more than 15 states, assembled in Washington, D.C. for the annual meeting of the Congress of Romanian Americans (CORA). His Grace, Bishop NATHANIEL, Bishop of Detroit and of the Romanian Orthodox Episcopate of America, and chairman of CORA's Board of Directors, actively and constructively participated in the three day meeting, blessing, with his presence, the words and actions of CORA. Several other religious leaders took part in the meetings.

The CORA meeting was made possible and successful, mainly due to the tremendous efforts of its President, Armand Scala of McLean, Virginia. A leader of CORA since its inception, in 1991, Mr. Scala has been dedicated to the promotion of the interests of the Romanian-American community, to the forgoing of special links between Romania and the United States, and to contributing to a better understanding of Romania within the United States and of U.S. policies by Romanian officials.

Words of praise are due also to Mr. Mohoreanu, the manager of the Holiday Inn-Chevy Chase, the traditional location of the meeting. Of Romanian origin himself, he put the best available conference facilities at the disposal of nearly one hundred Romanian-American conference attendees.

Diversity, unity and involvement were the essential dimensions of the assembly. Sitting together at the table were Romanian-Americans of Orthodox, Catholic, Baptist and Pentecostal and Jewish faiths, people spanning the generations, individuals from all parts of the U.S. where significant communities or Romanian ethnics reside and representatives from many of the lay organizations representing Romanian-Americans.

Unity was a byword for the CORA assembly. Although the CORA meeting had every ingredient usually associated with division (diverse religious, generational disparities, different backgrounds and heterogeneity of interests), all participants stood united. They debated in good faith, the main issues of interests concerning Romania and the Romanian-American community, and displayed a remarkable cohesion.

The three day meeting reflected the activities and interests in which CORA involves itself throughout the year. It included informative sessions, constructive debates and lobbying activities.

A major focus of the meeting was NATO enlargement, a process initiated by the U.S. President, Bill Clinton, and a process which he is currently leading to completion. CORA participants thoroughly analyzed the rationale for, and the effects of NATO enlargement. They expressed their support for this historic undertaking and pledged to continue to actively support Romania's candidacy for the first wave of NATO enlargement.

C.O.R.A. Board Members attending recent meeting in Washington with Ambassador David Funderburk. (L-R) Standing: Tom Carto, John Santeiu, Cornel Mohoreanu, His Grace Bishop NATHANIEL, Ambassador Funderburk, Armand Scala, Rev. Dn. George Coca, V.Rev. Frs. Nicholas Apostola and Richard Grabowski. Seated: Honorable Willis Armstrong, Virginia Jane Martin.

This subject was covered in "General Session."

Guest speakers of the meetings included most distinguished politicians, academics, representatives of the U.S. Administration and of the Romanian Government. Among the speakers were: Dan Fried, Special Assistant to the President and Senior Director with the National Security Council; David Funderburk, former Congressman and U.S. Ambassador to Romania; Constantin Dudu Ionescu, Deputy Defense Minister in the Romanian Government; Mircea Dan Geoana, Ambassador of Romania to the United States; Paul Thomsen and Thomas O'Brien, experts from the International Monetary Fund and the World Bank, respectively; Dr. Vladimir Tismaneanu, professor at the University of Maryland; Dr. Charles King, professor at Georgetown University — Ratiu Chair; Dr. Paul Goble, Radio Free Europe; Tim Jemal, representative of the Armenian Assembly and Jan Nowak, leader of the Polish Americans.

The participants were briefed on the progress of democratization in Romania and on the course of economic reform. People, in and out of Romania, have sympathy for, and confidence in, the new government of Romania. CORA members took an interest in how these factors might turn into concrete economic and social gains in that country. Confidence in the Romanian leadership's commitment to fulfill reforms was significantly boosted by the IMF and World Bank experts. They expressed appreciation and support for the measures taken, or to be taken, by the Government of Romania, in order to speed up large scale privatization, create conditions favorable to foreign (especially American) investors, and accomplish the macroeconomic stabilization of Romania.

Another focus of the meeting was "Doing Business in Romania." More than half of the attendees sat in on "panel sessions" dealing with this topic. Providing expert opinion were people with business experience in Romania, representatives of International and U.S. sources

Cont. on page 15

ARFORA ALMANAC

April, 1997

Dear Sisters and Supporters of ARFORA:

CHRIST IS RISEN - HRISTOS A INVIAT!

It's April already. We thought it would never come. We are really not hoping for April showers because of all the snow we had - and all that flooding. We pray there was not much damage you had to endure from the floods.

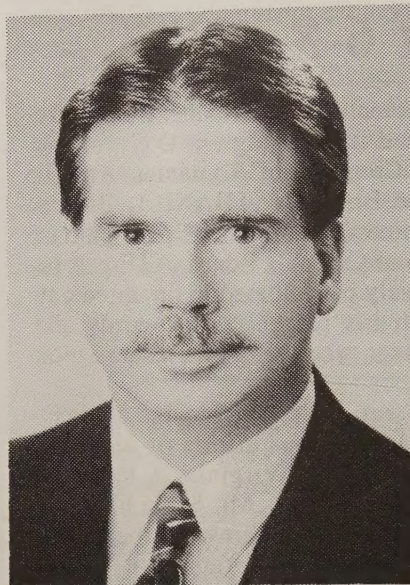
I am reminded that, as a child, I anxiously awaited Easter. First, there was the week prior to Easter starting with Palm Sunday. This day was usually the first day you could see the signs of spring. The Gospel readings told the story of the entering into Jerusalem of our Savior. Then we collected our pussy willows - we didn't have palm leaves as they had in Jordan - but the significance was the same. Then we attended all the services of the days before Easter. The Holy Unction Service meant a lot to me. We were anointed with oil, not only to heal our sick bodies but also to heal our sick souls. The evening of the Lamentations was a day of full participation of all the members of the Church. We were placed into three groups and sang every third verse. Amazing how church-goers who never opened their mouths during the Divine Liturgy responses, participated in the Prohod or Lamentations singing. The midnight resurrection service filled me with awe as we lit our candles and sang "Christ is Risen" and "The Angel Cried Out", the Hymn to the Mother of God. No matter how often I hear the Gospel readings and sing the responses, it seems like the first time as I sing the praises to God. I cannot understand how anyone, who has ears to hear with, can call our Feast Day and Divine Liturgy Services boring or repetitive. The message is there, but if your heart is closed, nothing can open it but your own devotion.

Great Lenten Retreat planning is now over. We are hoping for a large attendance so that our speaker can carry his or her message to all parishioners and friends. I plan to go to the one the St. George Parish and ladies auxiliary in Regina are planning.

We want to thank Louise Gibb, our Retreat Chairperson, for her mailings and her SOLIA article. Please send her the Retreat Follow-Up Reports. Also, please send her the kinds of recipes she is seeking for the ARFORA specialty cookbook.

By now you should have received the mailings from our Vice President, Psa. Mary Ellen Rosco. If your ladies auxiliary president did not get one, your copy may have "got lost in the mail". We know this happens all too frequently. For information, please contact one of the Congress co-chairpersons, Gigi Peru or Janet Clarey at St. Peter and Paul Church, 750 North Beech Daly Road in Dearborn Heights MI 48127.

FULBRIGHT SCHOLAR IN CHINA

Thomas T. Moga, of Sts. Peter & Paul Church (Dearborn Heights, Michigan) is taking a leave of absence from his patent law practice in Troy, Michigan, to teach and conduct research in the People's Republic of China as a Fulbright Scholar. He is lecturing in a university law department for the winter semester. Mr. Moga, author of

a two-volume treatise entitled "Patent Practice & Policy In The Pacific Rim," was also recently honored by Crain's Detroit Business Magazine as one of Southeast Michigan's "Top 40 Businesspeople Under 40." He is married to Deborah and they have two children, Nicholas and Cristina. He is the son of Traian and Anna Moga, also of Sts. Peter & Paul. ✽

CONGRATULATIONS!

Rev. Fr. George & Preoteasa Paula Treff, joyfully and praising God, announce the birth of their son, Christopher John, born on February 14, 1997. A much welcomed brother for Alexandra, Nicholas and Catherine. ✽

CLERGY CHANGES

LUPASCU, Rev. Deacon Constantin, fell asleep in the Lord on February 10, 1997, in Fort Wayne, Indiana. He was attached to Holy Archangels Michael & Gabriel Church in Fort Wayne. Burial in Suceava, Romania. ✽

Please remember that the Congress Ad Book Committee needs your support and your ad by April 15.

ARFORA Congress Dates - May 30 to June 1.

Location - Saints Peter and Paul, Dearborn Heights

In closing I want to say "Thank you" to all of you dear readers. Have a Blessed Easter celebration with your whole family participating in the beautiful Holy Week Services. May God Bless Us All! ✽

Dr. Eleanor Bujea, President

WORLD CHURCH NEWS

OCA Issues Statement on Cloning

Oyster Bay Cove, NY- The Orthodox Church in America (OCA) issued a statement on March 11 urging a government ban on all forms of experimentation to produce human clones and that government funding for such activity be denied. The world-wide body of Orthodox Churches adheres strictly to the view that human life is sacred: that each human being is created as unique person "in the image of God." Accordingly, the great majority of Orthodox ethicists will insist that all forms of eugenics, involving the manipulation of human genetic material for non-therapeutic purposes, are morally repugnant and detrimental to human life and welfare.

New Orthodox Patriarch of Africa

On March 9, Metropolitan PETROS of Akkra (Cameroon) was enthroned as the new Patriarch of Alexandria and All Africa. He was born in the northern Cyprus city of Kyrenia in 1949, speaks Greek, English, French and Arabic, and has represented the Patriarchate of Alexandria at numerous international and regional Church meetings. The new Patriarch succeeds PARTHENIOS who died at the age of 77 while on holiday on the island of Amorgos last July.

Massacre of Coptic Youths in Egypt

On February 12, a Muslim group entered a Coptic church in the city of Abo-Korkas, Province of Minya in Upper Egypt during a youth meeting and murdered 13 Coptic youths. Similar to other atrocities, the Egyptian officials have not taken any action to apprehend the criminals or protect the Coptic people. In December 1996, 300 Egyptian army troops entered a Coptic center for the disabled, 15 miles northeast of Cairo, and destroyed the center. In February 1996, a Muslim crowd destroyed 41 houses in the Coptic village of Demiana, leaving more than 200 Copts homeless. The Egyptian officials have not taken any steps to rebuild the houses whose tenants are still living in tents. The American Coptic Association (ACA) requests that the United Nations, the American Administration, the U.S. Congress, political and religious leaders, human rights organizations, and freedom-loving individuals express their concern to the Egyptian officials and ask for the respect of the human rights of the besieged Copts and their protection.

Greek-American Missionaries in Albania

Greek-American Missionaries and clergy of the Greek Archdiocese in the U.S. are in Albania among the 2000 U.S. citizens who are currently in the crisis-torn country. According to reports from the U.S. Embassy in Tirana, the U.S. citizens are being removed from Albania through airlifts. ✽

**Visit the Episcopate's Web Site
at <http://www.roea.org>.**

PASCHAL ORATION

Cont. from page 2

It is now needful for us to sum up our discourse as follows: We were created that we might be made happy. We were made happy when we were created. We were entrusted with Paradise that we might enjoy life. We received a Commandment that we might obtain a good repute by keeping it; not that God did not know what would take place, but because He had laid down the law of Free Will. We were deceived because we were the objects of envy. We were cast out because we transgressed. We fasted because we refused to fast, being overpowered by the Tree of Knowledge. For the Commandment was ancient, coeval with ourselves, and was a kind of education of our souls and curb of luxury, to which we were reasonably made subject, in order that we might recover by keeping it that which we had lost by not keeping it. We needed an Incarnate God, a God put to death, that we might live. We were put to death together with Him, that we might be cleansed; we rose again with Him because we were put to death with Him; we were glorified with Him, because we rose again with Him.

Many indeed are the miracles of that time: God crucified; the sun darkened and again rekindled; for it was fitting that the creatures should suffer with their Creator; the veil rent; the Blood and Water shed from His Side; the one as from a man, the other as above man; the rocks rent for the Rock's sake; the dead raised for a pledge of the final Resurrection of all men; the Signs at the Sepulchre and after the Sepulchre, which none can worthily celebrate; and yet none of these equal to the Miracle of my salvation. A few drops of Blood recreate the whole world, and become to all men what rennet is to milk, drawing us together and compressing us into unity. [Rennet is the membrane of a cow's stomach, used by some traditional dairy-farmers in the process of curdling milk. -Editor]

But, O Pascha, great and holy and purifier of all the world — O Word of God and Light and Life and Wisdom and Might — for I rejoice in all Your names — O Offspring and Expression and Signet of the Great Mind; O Word conceived and Man contemplated, Who bears all things, binding them by the Word of Your power; receive this discourse, not now as firstfruits, but perhaps as the completion of my offerings, a thanksgiving, and at the same time a supplication, that we may suffer no evil beyond those necessary and sacred cares in which our life has been passed; and stay the tyranny of the body over us; (You see, O Lord, how great it is and how it bows me down) or Your own sentence, if we are to be condemned by You. But if we are to be released, in accordance with our desire, and be received into the Heavenly Tabernacle, there too it may be we shall offer You acceptable Sacrifices upon Your Altar, to Father and Word and Holy Spirit; for to You belongs all glory and honor and might, world without end. Amen. ✽

The St. Pachomius Orthodox Library, July 1995.
Translated by Charles Gordon Browne and James Edward Swallow.

THE GIFT OF SUFFERING

A Personal Experience

Last year, my octogenarian mother complained of a headache. She took some pain relievers, and the pain went away. The next morning, her cheek began to swell, and we concluded that she had a tooth abscess. Antibiotics were prescribed and taken, a dentist and an oral surgeon were consulted, and finally a maxillofacial surgeon performed a biopsy and concluded that she has an inoperable cancerous tumor.

How was I going to tell her that she had very little chance to survive? Where was I going to get the knowledge, the patience, the wisdom, to care for her, and the strength to hide my pain and tears and appear to be optimistic?

"Good God," I said, "give me all the hardship I must handle and take away this misery from her."

The first thing I did was to convince all the doctors not to tell her the truth; and, we kept telling her that with treatment the tumor is going to go away. Chemotherapy followed by radiation had to be started right away. A professor doctor from the University warned me that due to my mother's age and weak heart, she will not survive the harsh treatment.

We began to think about arrangements for the funeral.

On the other hand, I kept smiling and I began to be a "pusher." I pushed my Mother to eat, to drink, to walk, to sit instead of lying down, and to swallow her pills. I exhorted her to not complain and to accept that no matter how difficult this was, there is always worse.

I spent two months with her in the hospital, because she lost her hearing and communicated with the doctors and nurses through me. She literally forgot how to swallow, and she was spitting the food like an infant. She was supposed to be tube fed, but I refused to inflict additional misery on her. Instead, I offered to feed her liquid food with a dropper and teaspoon.

She had no muscle mass left, and she could not move her arms and legs, let alone sit or stand. The doctors, the nurses and everybody close to our family, advised me to transfer her from the hospital to a nursing home and not even to attempt to take her home. I did not have the heart to do it. Oh, I prayed so hard that the Lord will have mercy on her.

Not only was her body emaciated, but she had no personality. She did not know who she was and why she was in the hospital. She did not complain; she did not ask for anything; she was totally lethargic. She became entirely dependent on me. Small, weak, helpless, with no mind of her own, she was clinging onto me telling her that every day she will be better.

She came home from the hospital, but she was not aware of it. She was conscious and a lot stronger as a result of the physical therapy, but she did not comprehend that she is home; and, she did not remember what actually happened to her.

My mother was the pillar of strength in our family, and except for an aging heart or occasional rheumatic

pains, she was never ill. She used to be demanding, authoritarian, negative and critical, never happy with her life and ever considering that she deserves more and better, implying that I do not love her and wasn't doing enough for her.

I resented this very much, and I also felt so sorry for her not being able to appreciate all the blessings that God bestowed upon her. So many times I got angry at her, and I asked why does she think that she deserves more, and why doesn't she compare herself to so many elderly ladies in Romania suffering under the communist regime. I was always confessing to my priest that I am angry at my mother, and I constantly had the guilty feeling of not being able to make my mother happy.

How strange it felt now that I was the one who had to be the strong, the knowledgeable, and the one in control! How scary it was to accept that my mother depended on me to go through this misery! I poured all my soul and heart into this task, and I knew that my Good Lord who never ever let me down, was going to guide me through this. And so, He gave me the wisdom to go to the best physicians, the patience to nurse my mother slowly back to life, the guts to give her shots, and the ability not to be nauseated in caring for her.

I had the constant realization that it was not I who did all this, but that God was with me and in my mind and my hands and in my tears. I thanked Him constantly for His help. I was so grateful in my prayers that He found me worthy of His help, and that He did not leave me alone in this time of suffering. I never felt so loved by God as I felt during those days. I never felt God so close to me; I was never more aware of being an instrument in God's hands through whom He dispersed His love and care, as I was during this time of suffering.

What a blessing to be able to cry for somebody's pain! I thank God for that! I also thank Him for giving me peace in my heart, for now I knew that I truly loved my mother. There was no better compensation than hearing my mother tell me that I am an angel, and that now she knows how much I love her.

I am sure that by now you are asking why I wrote about this experience. I do not deserve any credit, and I feel this with every cell of my heart. It was not I, it was God in His infinite mercy who worked through me. I am writing only for the purpose of sharing my feelings with all of those whom one time or the other will be faced with the same situation of caring for loved ones. Do not be afraid. Put your pain and your fear and your faith in God's hands and allow Him to guide you.

The experience of suffering for someone you love will exhaust you, but it will also purify you. Be grateful to God for giving you the strength you never knew you were capable of. Today, we do not easily accept the concept of suffering, and we expect to be offered a "magic" pill for every insignificant discomfort, forgetting that suffering brings us closer to God. Besides,

Cont. on page 15

PARISH REGISTER

BAPTISMS

- Ardelean, Michael**, son of Panta & Doina Ardelean, Philadelphia, PA. St. Joseph, Hazleton, PA. Godparents: Petru & Catalina Tapalaga.
- Baumeister, Alyson Michelle**, daughter of Patrick & Patty Baumeister, Merrillville, IN. Descent Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparents: John Feczko & Susan Ploszaj.
- Bota, Laura Kim**, daughter of Petru & Carmen Bota, Westland, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI. Godparents: Ioan & Silvia Stan-Pufu.
- Bowser, Maria**, daughter of Theodore & Chrisa Boweser, Alexandria, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Godparent: Jim Reduto.
- Burzio, Erica Renee**, daughter of Kevin & Paula Burzio, Alexandria, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Godparents: Michael & Anastasia Gullette.
- Burzio, Tessa Raine**, daughter of Kevin & Paula Burzio, Alexandria, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Godparent: Alphonse Vinh.
- Ciuciu, Alexandra Marie**, daughter of Cristian M. & Cristina B. Ciuciu, Philadelphia, PA. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA. Godparents: Mihail & Juliana Agler.
- Day, Laura**, daughter of Tony E. & Nancy Day, Chicago, IL. Descent Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparents: Laura & George Rich.
- Day, Lisa**, daughter of Tony E. & Nancy Day, Chicago, IL. Descent Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparents: Laura & George Rich.
- Dragos, Mason John**, son of John Jr. & Jill Dragos, Akron, OH. St. George, Canton, OH. Godparent: Suzanne Dragos.
- Dragulet, Ian Paul**, son of Cristian & Gabriela Dragulet, Norcross, GA. Sts. Constantin & Helen, Lilburn, GA. Godparent: Marius Tonda.
- Goga, George Octavian**, son of Octavian & Greta Goga, Amherst, NY. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Cornelia & Valentin Sfintescu.
- Hanni, John James**, son of Jonathan & Elena Hanni, Miami, FL. Descent Holy Spirit, Assiniboia, SK. Godparents: Arlen Pitts & Ana Marioncu.
- Iliescu, Codruta Ecaterina**, daughter of Constantin & Steluta Iliescu, St. Paul, MN. St. Mary, St. Paul, MN. Godparents: Denisa Vidinei, Codrut Paun, Mihail Paun.
- Kubit, Andrew Scott**, son of Scott & Janene Kubit, North Ridgeville, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Robert & Elena Kelley.
- Malea, Christopher Viorel**, son of Viorel & Aniko Malea, Stone Mountain, GA. Sts. Constantin & Helen, Lilburn, GA. Godparents: Mihail & Codruta S. Campian.
- Moldoveanu, Stefan**, son of Florin & Veronica N. Moldoveanu, College Park, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Gabriel & Rodica Olariu.
- Olah, Sabrina Lorraine**, daughter of Tibor & Gabriela G. Olah, Warminster, PA. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA. Godparent: Ramona Grigore.

- Plantus, Alexandra Catherine**, daughter of Daniel & Maria Plantus, Keego Harbor, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI. Godparents: John & Mariana Stanulet.
- Rosca, Natasha Maria**, daughter of Ovidiu & Gloria Rosca, Sacramento, CA. Sts. Michael & Gabriel, Sacramento, CA. Godparents: Dumitru & Camelia Gruia.
- Rusnac, Andrew Eugene**, son of Marius E. & Camelia Rusnac, Norcross, GA. Sts. Constantin & Helen, Lilburn, GA. Godparents: Bernard, Elena, Robert Wagner.
- Talpas, Zachary Stephen**, son of Mark & Carol Talpas, Centerville, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Godparent: Rev. Dn. Jeremiah Talpas.
- Tremooreux, Gordon Samuel**, son of Leonard & Winifred Tremooreux, Campbell, CA. Holy Cross, San Jose, CA. Godparents: Valer & Cornelia Bursan.
- Vasilescu, Gabriela Maria**, daughter of Radu G. & Ana C. N. Vasilescu, Royal Oak, MI. Godparents: Theodor & Maria Mindroiu.

RECEIVED INTO THE CHURCH

- Burzio, Kevin**, Alexandria, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander Webster.
- Burzio, Paula Claire**, Alexandria, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander Webster.
- Durham, Stephen**, Farmcrest, CT. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander Webster.
- Klaiber, Victoria Melanie**, Alexandria, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander Webster & Rev. Fr. Eugen Vasilescu.
- Phelps, David**, Arlington, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander Webster & Rev. Fr. Eugene Vasilescu.
- Phelps, Gemma Katherine**, Arlington, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander Webster & Rev. Fr. Eugen Vasilescu.
- Stewart, Joshua**, Fairfax, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander Webster.

DECEASED

- Constantine, Helen (Elena)**, 93. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI.
- Doru, Zoita**, 74. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA.
- Marion, Lena**, 84. St. George Cathedral, Regina, SK.
- Oniga, Elizabeth (Betty)**, 86. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Regule, Andrew D.**, 59. Holy Cross, Hermitage, PA.
- Serbanati, Mihai**, 42. St. George, Toronto, ON.
- Stefureac, Dumitru (Dan)**, 73. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI.
- Stere-Ghita, Julian**, 77. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI.
- Vasilescu, Anghel**, 83. St. George Cathedral, Southfield, MI.

MAY ISSUE DEADLINE

April 11

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Rev. Fr. & Ps. John Limbeson, Indianapolis, IN	\$200.00
Anonymous	\$100.00
Eugen Barsan, Chicago, IL	\$100.00
Dr. Gabriel Curtis, Crestwood, NY	\$100.00
St. George Ladies Auxiliary, Canton, OH	\$100.00
Helen Mutean, Troy, MI	\$100.00
Victoria Batu, Kitchener, ON	\$50.00
Mary Calugar, Warren, OH	\$50.00
M/M George Cantor, Parma, OH	\$50.00
Gordon Galbincea, Cleveland, OH	\$50.00
M/M Traian Lascu, Lake, MI	\$50.00
M/M George Musat, N.Canton, OH	\$50.00
Rev. Fr. & Ps. Daniel Nenson, Regina, SK	\$50.00
M/M John Strycott, Boardman, OH	\$50.00
M/M Nicolae Stoicoiu, Panama City, FL	\$30.00
Saveta Buzas, Allen Park, MI	\$25.00
Florence Churilla, Eastpointe, MI	\$25.00
Dr. George Lodoly, St. Louis, MO	\$25.00
M/M George Nasea, Redford, MI	\$25.00
John Oprian, Akron, OH	\$25.00
Rebecca Podoba, Bedford Hts., MI	\$25.00
Caterina V. Fatsi, Fairfield, CT	\$20.00
Helen Powell, Teaticket, MA	\$10.00
Ilie Racoveanu, Garden Grove, CA	\$10.00

GENERAL DONATIONS

Estate of Peter Nitze, Brooklyn, NY	\$6,866.01
Frances Ocneanu, Carmel, CA	\$50.00
Helen Muntean, Troy, MI	\$20.00

MEMORIAMS

Adela Moldovan Price, New Castle, PA	\$50.00
(IMO Rev. Fr. Nicolae Moldovan)	
Maria Gheordunescu, Dearborn Hts., MI	\$25.00
(IMO Aurelian Gheordunescu and Nicolae Danin)	

EPISCOPATE DUES

St. John, Shell Valley, MB	\$720.00
Sts. Michael & Gabriel, Ft. Wayne, IN	\$150.00
St. Dumitru, New York, NY	\$60.00
St. Elijah, Lennard, MB	\$60.00
Descent of the Holy Spirit, Elkins Park, PA	\$30.00

EPISCOPATE SUNDAY

Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI	\$1,345.00
St. George Cathedral, Regina, SK	\$282.92

LADIES AUXILIARY SUNDAY

Sts. Peter & Paul Ladies Auxiliary, Dearborn Hts., MI	\$1,345.00
St. Dimitrie Ladies Auxiliary, Bridgeport, CT ...	\$750.00
Credinta Ladies Auxiliary, Akron, OH	\$500.00
St. George Ladies Auxiliary, Winnipeg, MB	\$303.14
Credinta Ladies Auxiliary, Chicago, IL	\$100.00
St. George Ladies Auxiliary, Canton, OH	\$100.00
Descent of the Holy Spirit Ladies Auxiliary, Elkins Park, PA	\$100.00
Resurrection Ladies Auxiliary, Warren, OH	\$100.00

MISSION FUND

St. Mary Ladies Auxiliary, St. Paul, MN	\$500.00
Holy Trinity, Youngstown, OH	\$100.00
Rev. Fr. & Ps. Cornel Todeasa, Monroe, CT	\$50.00

HELP FOR ROMANIA FUND

Societatea Marasesti, Garden City, MI	\$100.00
---	----------

CAMP VATRA NURSES STATION BUILDING FUND

St. Mary Ladies Auxiliary, Cleveland, OH	\$100.00
(IMO Ps. Elena Surducun)	
M/M George Cantor, Parma, OH	\$25.00
Victoria Kish, N. Olmsted, OH	\$25.00
(IMO John Trutza)	

SOLIA

February 1 - March 17, 1997

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions:

FRIENDS

Psa. Victoria Moldovan, New Wilmington, PA	\$50.00
(I.M.O. Fr. Nicolae Moldovan)	
Stefan Voina, Flushing, NY	\$30.00
Eleonora Fytikas, North York, Ontario	\$28.52
Valeria Biolan, Kissimmee, FL	\$25.00
(I.M.O. Mihai Copil)	
Victoria S. Kanellis, Elmhurst, NY	\$20.00
Eugen Barsan, Chicago, IL	\$20.00
Zamfira Posteuca, Wilmette, IL	\$15.00
M/M George Oancea, Louisville, OH	\$15.00
Mary Kalinowski, Hazel Park, MI	\$15.00
Nicolae Stoicoiu, Panama City, FL	\$15.00
M/M George Nasea, Redford, MI	\$15.00
Jennie Croetoru, Cleveland, OH	\$14.00
M/M Percy Avram, Mesa, AZ	\$12.50
Dr. Lucian Dajdea, Ridgewood, NY	\$12.00
M/M George Daba, Oak Park, MI	\$12.00

SUBSCRIPTIONS

Ann Dragos, Lexington, KY
John Valkanet, Chicago, IL
Rev. Fr. Toma Stojshich, Brooklyn, NY
V. Zamfir, Hamilton, ON, Canada

1997 AROY COTILLION

All young ladies between the ages 15 and 18, and a member of AROY, are invited to be a Debutante in the "Somewhere in Time" Grand Cotillion Ball on Sunday, August 31, at the Ramada Plaza Hotel in Akron, Ohio. Deadline for registration is June 20. For rules and an application, contact Diane Kisbac, 2818 Sand Run Pkwy, Fairlawn OH 44333 Phone: (330) 864-4425. *

CORA *Cont. from page 9*

of money, individuals from lending organizations, representatives from a Romanian bank, and commercial experts from the government of Romania.

One "panel session" was dedicated to the life of the "Romanian in Today's Romania and the Future." CORA members raised questions and asked for details pertaining to the social welfare of Romanians. Such questions concerned the restoration of properties, abusively taken during the former Communist regime, and measures envisaged for addressing the problems of orphans, abandoned and homeless children in Romania. It was acknowledged that Romania has entered a phase of decisive change, a change for the better. It was underscored (and well understood) that, toward the goal of betterment, the Romanian people will not be spared suffering, sacrifice and privations. It was however, clear that the path Romania has taken is the right path and that the Romanian people expect and willingly accept temporary sacrifice for a better tomorrow and for its due place in the community of the respected, stable and prosperous European democracies.

At the end of a day of lobbying on Capitol Hill and nearly two days of speeches and debates, the general feeling was that Romania and the new Romanian leadership are well-equipped to overcome the challenges of change, and deserve moral credit and need the strong support of Romanian-Americans. Repeatedly underscored was the need to show America the "other face" of Romania, the face so long forgotten and overshadowed by the negative, the faces of bright Romanian children, champions in world science and sports, the beauty of the Romanian landscapes, the opportunities for tourism, the outstanding value of the Romanian contribution to European culture and civilization, the stunning uniqueness of Romanian folklore and century-old traditions.

Out of this feeling grew the firm willingness of CORA members, motivated by CORA's leaders, to engage in an intensified and accelerated lobby in support of Romania, especially of Romania's candidacy for NATO membership, in the first wave of enlargement.

The participants adopted and signed a resolution "urging the President and the Vice-President of the United States, all members of the United States Senate and House of Representatives to act resolutely so that Romania is included in the first group of countries which will be invited to join NATO, at the Madrid NATO Summit on July 8, 1997."

Following a letter by CORA's president to all of the participants, the representatives of Romanian-American communities pledged to continue to actively lobby their Senators and Congressman and build support for the integration of Romania into NATO, in the first group of new members.

His Grace, Bishop NATHANIEL made full use of his prestige and spiritual leadership to harness all energies in support of Romania's joining NATO. He also supported increased attention to the needs and concerns of Romanian-Americans, to their unity in diversity.

It was agreed by all participants, that CORA, cur-

SOME THINGS *Cont. from page 8*

should be eaten carefully so that crumbs don't fall all over the place. After taking Communion or kissing the cross at the end of the Divine Liturgy, take one piece of antidoron (you don't need four or five pieces), and when you return to your seat or get to a place where you can stop for a moment, eat the bread trying not to drop crumbs. If you want to give a piece to someone else, go ahead and take an extra piece — don't break yours in half (it produces too many crumbs). And — monitor your children as they take the antidoron and teach them to eat it respectfully.

A FINAL THOUGHT

North American society in the late 20th century is rather casual in its approach to life. Don't allow this prevailing attitude to enter into your Orthodox Christian piety. There are surely a lot of other areas that could be covered here (and if you let me know of some particular need, I would be happy to address it). Most of church etiquette is based on common sense and showing respect for God and others. Always remember that you are in church to worship God, the Holy Trinity. The priest says: "With the fear of God and faith and love, draw near." Let this be the way you approach all of worship. If you do, you will probably have good church etiquette. ✽

Father David Barr is pastor of Holy Resurrection Church in Tucson, Arizona

THE GIFT *Cont. from page 12*

what's this suffering compared with what Jesus suffered for us?

Only the thought of suffering scares us, but once we experience it, we find new dimensions and perspectives in life; and, we appreciate how richly God is blessing us in every moment of our lives. When I think how much my poor Mama endured, I feel a sharp pain in my heart and tears come to my eyes. When it comes to my suffering though, I consider it a gift from God, one for which I am grateful, since it made me feel the joy of being loved by Him. ✽

M.C.

rently in the process of reaching out to more and more Americans of Romanian extraction, should maintain its current structure.

The fifth annual CORA meeting marked a new high in the life in the organization and constituted a remarkable success. While the participants left for homes scattered across this vast country, the bonds between them increased in strength.

CORA once again has proved its strength, good prospects and political significance. It is incumbent upon those loyal Americans, who are of Romanian origin and who care about Romania to continue in its support of this organization, preserve its unity and enhance its effectiveness. ✽

SCRISOARE PASTORALĂ DE PAȘTI 1997

“Morții Tăi vor trăi și trupurile lor vor învia! Deșteptați-vă, cântați de bucurie, voi ce sălășluiți în pulbere! Căci roua Ta este rouă de lumină și din sânul pământului umbrele vor învia” (Isaia 2619)

Iubiți credincioși răscumpărați întru Hristos,

Hristos a înviat!

Fiecare ființă omenească, acceptă la o anumită vârstă a vieții, inevitabila realitate că există un sfârșit al vieții, așa cum o cunoaștem în trupurile noastre fizice. Realizarea faptului că omul este mărginit, devine conștientă atât celor ce nu cred în Dumnezeu cât și celor crescuți în lăcașul credinței. Din acea clipă însă, percepem într'un chip cu totul nou cât de aproape este umbra Morții în viețile noastre.

Cei care spun că nu există Dumnezeu, își trăiesc viața numai în prezentul trupesc, spunând: “Mâncăți, beți și fiți fericiți, pentru că mâine vine moartea și după ea nu este nici o judecată a faptelor noastre”. Binele ce-l fac unii ca aceștia este în numele “umanității”, căreia îi înalță “toată cinstea, închinăciunea și mărirea”. De fapt, ei au o credință, dar aceasta este întemeiată numai pe umanitatea, pe care în rătăcirea lor, au pus-o în locul lui Dumnezeu. De aceea noi cântăm în fiecare Sfântă Liturghie: “Nu vă nădăjduiți în boieri, în fiii omului, întru care nu este mântuire”.

Cu toate că sunt “vii”, viața lor nu are nicio deplinătate, deoarece Moartea a devenit tovarășul lor constant și de încredere, căreia îi dau cinstea, mărirea și închinăciunea. Moartea este puterea care modelează sau deformează viețile lor.

“Socotește”, spune Sfântul Clement, cum neîncetat Stăpânul ne încredințează că va fi o viitoare înviere...Să privim la învierea ce se petrece în rânduiala anotimpurilor. Ziua și noaptea ne vădesc o înviere; grânele, a căror boabe mor mai întâi, pentru ca Stăpânul să le învie cu puterea Lui atotțiitoare.

Sfântul Clement previne: “Nimeni să nu spună că acest trup al nostru nu va fi judecat și nu va învia din nou. Înțelege: în ce stare ai primit mântuirea, în ce stare ai primit vederea, dacă nu în trup?...iar dacă ai fost chemat în trup, în trup vei învia” (II Clement IX,3,4).

Noi ne trăim viața cu minunatele vestiri ale îngerului răsunând în inimile noastre: “Hristos s'a sculat din morți și iată va merge înaintea voastră în Galileea” (Matei 287). Întreaga noastră viață este o călătorie, alergând cu îndrăzneală spre Galileea cerească unde ne așteaptă Mântuitorul nostru cu brațele deschise și strălucitoare față.

Sfântul Ignatie ne amintește că viața noastră prezentă, este “viață adevărată” numai dacă este trăită întru credința Domnului. “Iisus...a fost într'adevăr răstignit și a murit în văzul celor din ceruri și de pe pământ și de sub pământ...a înviat într'adevăr din moarte când Tatăl l'a ridicat, precum Tatăl ne va învia în Iisus Hristos și pe noi cei ce credem în El,

fără de care nu putem avea viață adevărată” (Ignatie către Tralieni IX). Să dăm deci adevărata cinste, mărire și închinăciune, nu celor zidite, ci Ziditorului, nu Morții ci Dătătorului Vieții.

Oare câți nu se întreabă ce va fi la învierea de apoi? Suntem oare îngrijorați, curioși, doritori “să alegem”? Sf. Clement ne dojenește, spunându-ne: “Numai Ziditorul și Părintele veacurilor, Cel Unul Atot-sfânt, știe...Să ne ostenim ca El să ne găsească în numărul celor care așteaptă, nădăjduind a primi partea făgăduitelor daruri” (I Clement XXX,3). Credința adevărată alungă slaba noastră curiozitate despre cele ce vor fi.

Profetul Iov, înălțat cu duhul, ne spune ce vom vedea în viața ce va să vie: “Știu că Răscumpărătorul meu este viu și că El, în ziua cea de apoi, va ridica iar din pulbere această piele a mea ce se destramă, și afară din trupul meu voi vedea pe Dumnezeu”(Iov 19:25-26). Dacă și noi suntem acum “aproape” de Domnul în viața aceasta, trăind și respirând întru nădejdea aceasta, întru această mare făgăduință a credinței,atunci și noi, vom fi “ridicați”, și-l vom vedea pe Dumnezeu.

Există astăzi unii, precum au fost și pe timpul apostolilor, care susțin că sunt adevărații discipoli ai lui Hristos, cu toate că neagă învierea Trupului Său, preferând a spune că învierea n’a fost de fapt decât o simplă “bucurie” a comunității apostolice. Ei refuză minunile pe care Hristos le-a săvârșit în cele patruzeci de zile de după înviere și ca atare culeg ce le convine și destramă integritatea Sfintei Scripturi. Sfânta ortodoxie îl laudă pe Dumnezeu în fiecare Utrenie a Duminicilor cu citirea Evangheliilor care mărturisesc adevărul despre învierea Domnului.

Toți Sfinții Părinți ai Bisericii, urmașii imediați ai Apostolilor, și-au prevenit păstoriții despre acei care respingeau patimile și învierea lui Hristos, îndemnându-i în schimb să-i urmeze pe aceia, care din pricina adâncii lor credințe în învierea Domnului, “...au disprețuit însăși moartea și s’au dovedit mai presus de moarte” (Ignatie către cei din Smirna,IV)

Pentru a ne călăuzi viețuirea noastră nouă în Hristos, așteptând cu răbdare și cu iubitoare nădejde, a doua și strălucitoarea Sa venire, suntem îndemnați de Sfântul Policarp să facem voia Tatălui: “...înfrânându-ne de la toate nedreptățile, lăcomiile, iubirea da bani, vorbirea de rău, mărturie falsă,...aducându-ne aminte cele ce ne-a învățat Domnul...’Nu judecați și nu veți fi judecați, iertați și veți fi iertați, fiți milostivi și vi se va da milă, căci cu ce măsură veți măsura, cu aceeași vi se va măsura’”(Sf. Policarp către Filipeni II,1).

Ca atare, reamintindu-ne făgăduiala și credința Domnului, să cinstim cu dreaptă cuviință praznicul zilei acesteia, glăsuind împreună cu Sfântul Barnaba: “Să mulțumim Domnului care ne-a dat cunoștința celor trecute, înțelepciunea celor prezente și înțelegerea celor viitoare. Proorocii din vechime ne-au prezis că El va călca moartea cu moarte” (Epistola lui Barnaba, V).

Iubiți credincioși,

Să mulțumim cu adevărat Domnului pentru toate, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm, Care a înviat din moarte călcând moartea cu moartea Lui și dând viață celor din morminte.

† NATHANIEL, Episcop

SEMNIIFICAȚIA CELOR ȘAPTE CUVINTE ALE MÂNTUITORULUI PE CRUCE

Mântuitorul moare pe cruce pentru răscumpărarea omului din păcatul neascultării și pentru a vesti unei lumi sfâșiată de ură, porunca iubirii consfințită prin jertfa Sa. Din acel moment izbăvitor, iubirea scrisă cu slove inmuiate în sângele Său, pe frontispiciul Crucii, a rămas ca deviză nepieritoare pentru oamenii din toate vremurile. De aceea cele șapte cuvinte, rostite pe Crucea Golgotei, își au rolul lor în economia mântuirii. Le vom reda în ordinea cronologică după sf. evangheliști.

1) Mântuitorul judecat și osândit la răstignire, primește: bătăi, loviri brutale, insulte, hule, hlamidă roșie, biciuiri, cunună de spini și răstignirea pe Cruce. Cu toate aceste chinuri primite din partea răstignitorilor, El grăiește: *“Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac”* (Lc. 23, 34).

Domnul Iisus în nemărginita Lui îndurare, se roagă Tatălui să ierte pe răstignitorii Săi, de ceea ce fac. În această rugăciune adresată Tatălui, cuprinde pe toți vrăjmașii Lui, din toate locurile și din toate timpurile. Ura împotriva lui Iisus merge până acolo, încât și în chinurile răstignirii, înțeleg să-L insulte; dar Domnul cu toate acestea se roagă Tatălui pentru iertarea lor. Ol de ar vrea ca, măcar astăzi acești adversari ai lui Iisus să ia aminte la rugăciunea Lui de iertare. Pentru că această rugăciune, de iertare, în agonia morții, reprezintă un semn al iubirii Sale totale, față de oamenii vrăjmași ai Crucii.

2) Hristos pe cruce fiind pironit, a încredințat pe Mama Sa lui Ioan, apostolul iubit, să-i poarte de grijă: *“Iisus văzând pe Mama Sa și pe ucenicul pe care-l iubea stând alături, a zis Mamei Sale: Femeie, iată fiul tău! Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta! Și din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine”* (In. 19, 26-27). Redăm după notele din versiunea revizuită, redactată și comentată de I.P.S. Arhiepiscop Bartolomeu, al Clujului, apărută recent, a cuvintelor: *“Femeie”* și *“Iată mama ta! ... și a luat-o la sine,”* pentru cei care și în vremea de acum, tâlmăcesc încorect acest termen: *“Adresare aparent irreverențioasă a unui fiu față de mama sa, dar familiară în limbaj ebraic. Iisus o folosește intenționat, atât aici — adică la nunta din Cana Galileii — cât și pe cruce (In. 19, 26), ca o rezonanță a textului din Fac. 3, 15-20, dar cu o semnificație duhovnicească; așa cum femeia Eva devine “mama tuturor celor vii,” femeia Maria “Eva cea nouă” — devine mama lui Mesia și prin El, a tuturor viilor din Împărăția lui Dumnezeu. Această dispoziție testamentară: “Iată mama ta! ... a luat-o la sine” (In. 19, 27) consemnată de însuși Ioan, cel implicat în ea,*

de unde reiese limpede că Iisus era unicul fiu al Mariei, și că aceasta, după moartea Lui, nu mai avea pe nimeni care s'o ocrotească. Dimensiunii filiale i se adaugă cea duhovnicească, prin care Maria “Eva cea nouă,” devine Maica tuturor credincioșilor”. (Conf. N. Testament 1993, comentat pag. 150, nota 5 și pag. 185 nota 6).

3). “Unul dintre făcătorii de rele răstigniți îl hulea zicând: Nu ești Tu Hristosul? Mântuiește-Te pe Tine însuși și pe noi. Și celălalt, răspunzând, îl certa, zicând: Nu te temi tu de Dumnezeu, că ești în aceeași osândă cu El? Și noi pe drept, căci noi primim cele cuvenite după faptele noastre. Acesta însă n'a făcut nici un rău și zicea lui Iisus: *Pomenește-mă Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.* Și Iisus i-a zis: *Adevărat îți grăiesc ție, astăzi vei fi cu Mine în rai.*” (Lc. 23, 39-43; Mc. 15, 32; Mt. 27, 44). Iată aici două caractere de oameni: Un făcător de rele “îl hulește pe Iisus”; iar celălalt îl ceartă, adevărind dumnezeirea lui Iisus și recunoscându-și vina, cere Mântuitorului ca să fie pomenit în Împărăția Sa, iar Iisus i-a zis: *“astăzi vei fi cu Mine în rai.”* Tâlharul acesta, care n'a hulit pe Iisus dar care se roagă pe cruce, spunând: *“Pomenește-mă Doamne când vei veni întru împărăția Ta,”* va rămâne de-a pururi cea mai zguduitoare priveliște de om păcătos, care se pocăiește în ultima clipă a vieții lui. Din pilda acestuia s'au inspirat și s'au mântuit un mare număr de oameni, socotiți pierduți din pricina păcatelor lor, și care în ultima clipă a vieții s'au întors la Dumnezeu și s'au mântuit.

4). “Iar în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare: Eli, Eli, lama sabahtani, care se tâlmăcește: *Dumnezeul Meu, Dumnezeuul Meu, pentru ce M'ai părăsit!*” (Mt. 27, 46; Mc. 15, 34).

Fiul lui Dumnezeu vine înaintea Tatălui Său ca “Fiul al omului”: Suferința firii umane a lui Hristos este resimțită în Ipostaza Sa; își are deci echivalentul în unitatea treimică a lui Dumnezeu. “Duhul Sfânt este bucuria în care cei Trei binevoiesc împreună.” Însă strigătul care se aude pe cruce: “Dumnezeul Meu, de ce M'ai părăsit,” vrea să spună că Duhul nu-L mănă uneste pe Fiul cu Tatăl, “Dăătorul de viață” îl părăsește pe Fiul, așa cum și Tatăl L-a părăsit. Duhul Sfânt devine suferința de neocolit întru care Cei Trei se unesc. Tatăl se lipsește de Fiul și Acesta trece, ca într-o clipă de eternitate, prin nemărginirea dumnezeiască singurătății. Duhul Sfânt, dragostea reciprocă a Tatălui și Fiului, se oferă ca jertfă, își însușește într'un mod specific Crucea, pentru a deveni “puterea de nebirui

a Crucii.” “Pe Cruce, Dumnezeu împotriva lui Dumnezeu, l-a părăsit pe om. L’a jertfit pe Fiul Său fără ca vreun înger să zădărnicească acest lucru și fără a avea vreo garanție: “Fiul omului când va veni, va găsi El oare, credință pe pământ?” (Lc. 18, 8). Crucea dătătoare de viață este unicul răspuns în procesul ateismului, împotriva domniei răului din lume. E loc pentru a-i fi atribuit lui Dumnezeu noțiunea cea mai paradoxală, cea de slăbiciune, care înseamnă mântuirea prin dragoste neconstrânsă. Iată cum tâlcuiește aceasta N. Cabasilas: “Dumnezeu se arată și-și vedește dragostea, roagă să se plătească la întoarcere ... refuzat așteaptă la ușă ... Pentru tot binele pe care ni-l face, nu ne cere la întoarcere decât dragostea, în schimbul dragostei noastre ne iartă de toate datoriile.” “Pe Cruce Hristos a luat asupra Lui moartea însăși. Puterea morții stă în autonomia ei, dar Hristos își dăruiește moartea Tatălui și de aceea în Hristos cea care moare e moartea: “cu moartea pre moarte călcând.” De atunci, nici un om nu mai moare singur; Hristos moare cu el, pentru a-l învia odată cu El” (N. Cabasilas — Viața în Iisus Hristos. VI — apud. Evdochimov. Arta Icoanei o teologie a frumuseții, pg. 261).

5) Al cincilea cuvânt al Mântuitorului “*Mi-e sete*,” enunțat de psalmistul David și consemnat de Sfinții evangheliști Matei și Ioan (Ps. 68, 25; Mt. 27, 48; In. 19, 28) arată că, Domnul Iisus nici o clipă nu-și pierde conștiința în mijlocul chinurilor răstignirii, pricinuite, de ura răstignitorilor Săi. Voia Lui toată este îndreptată spre Voia Tatălui Său, pe care vrea să o împlinească în cel mai mic amănunt. De aceea El cere să bea, cum grăiește psalmistul: “Și mi-au dat spre mâncarea mea fiere și în setea mea m’au adăpat cu oțet”. (Ps. 68, 25) știind că și acest amănunt fusese rânduit de Tatăl, în planul mântuirii omului. Suflete, întreabă-te: nu cumva și tu ai fost acolo, cu păcatele tale, și L-ai chinuit pe Domnul Hristos în sfânta Lui sete?

6) După ce a fost adăpat cu oțet, Iisus a zis: “Săvârșitu-s’a” (In. 19, 30: Acum, Domnul Hristos a terminat toată lucrarea Lui: “Eu Te-am preamărit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l’am săvârșit” (In 17, 4). Voia Tatălui s’a împlinit! Fiul a răscumpărat prin jertfa Lui pe Cruce toate păcatele lumii. Slujirea arhierească Iisus a exercitat-o îndeosebi pe Cruce, când a jertfit fiind Arhiereu și Preot unic și s’a jertfit ca “Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii.” (In. 1, 29). Când rostește pe Cruce cuvintele: “Săvârșitu-s’a” “Și plecându-și capul, și-a dat Duhul” (In. 19, 30) “în mâinile Tatălui” (Lc. 23, 46) o face ca Arhiereu. Și prin această jertfă a Lui, El împacă pe oameni cu Dumnezeu (Ef. 2, 14-16) și pe neamuri între ele. Opera Sa de răscumpărare s’a încheiat. “Care (Hristos) Dumnezeu fiind în chip și egal cu Dumnezeu, S’a dezbrăcat pe Sine, luând chip de rob și făcându-se asemenea oamenilor, — aflându-se la înfățișare ca om — S’a smerit pe Sine, ascultător făcându-se până la moarte și încă moartea pe cruce” (2 Filip. 6-8) (Text

redactat de Pr. Dr. Ioan Mircea în rev. Studii Teologice Nr. 3-4/1982 pg. 167).

Fiul lui Dumnezeu și-a arătat prin moartea Sa pe Crucea de pe Golgota, marea iubire față de oameni, voind prin această ascultare, a dezrobi pe pămâtenii de povara păcatelor și să instituie dreptatea.

7). “Părinte în mâinile Tale încredințez duhul Meu. Și acestea zicând: “Și-a dat duhul”, (Lc. 23, 46). Sufletul său de om îl încredințează Fiul în mâinile Tatălui, fiindcă, cu Duhul Lui de Dumnezeu, El întotdeauna a fost una cu Tatăl. Treizeci și trei de ani, 3 luni și 13 zile a fost viața pământească a Domnului Hristos, ca om, a Celui Care, veșnic fiind, s’a jertfit cu omenirea Lui, pe Cruce, între doi tâlhari, pe Golgota. Ar putea zice cineva, că atât e prea puțin, pentru atât de mult, cât a vrut El să realizeze mântuirea omului de pretutindeni și de totdeauna, din robia păcatului neascultării și a morții. Să privim însă, cu luare aminte, la cele ce vor urma și ne vom încredința, cu îndestulare, că e tocmai contrariul. Niciodată nu s’au adunat, într’o singură faptă, ca cea a răstignirii, atât de multe, și nemărginite merite, pentru a acoperi cu ele, cu prisosință, oceanul cel cumplit de păcate al sărmaneii omeniri, actul acesta săvârșit de Mântuitorul Iisus Hristos, prin jertfa de pe Cruce, de a lua asupra Lui păcatele noastre! El a plătit pentru noi, ne-a iertat și ne-a împăcat cu Dumnezeu. El ne-a eliberat, răscumpărându-ne de sub robia apăsătoare a păcatului morții și a diavolului. Răscumpărarea este făcută și

Cont. la pag. 24

SCRISOAREA P.S. EPISCOP NATHANIEL,

ADRESATĂ DOMNULUI EMIL CONSTANTINESCU, PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

Domnule Președinte,

În numele clerului și credincioșilor Episcopiei Ortodoxe Române din America și Canada, vă trimitem urări de pace, sănătate și succes cu ocazia sărbătorii Nașterii Domnului și Dumnezului și Mântuitorului Hristos, sărbătoarea dragostei și marilor nădejdi.

Deși suntem despărțiți de mii de mile, în timpul acestor zile de sărbătoare, credincioșii Români Ortodocși din America de Nord, se simt deosebit de aproape de frații și surorile lor din România, participând la aceleași slujbe religioase ale Bisericii, unindu-și vocile în colindele pe care le cântă și rugându-se și sperând, împreună cu întreaga Românie, pentru un viitor mai bun.

Astfel legăturile de dragoste și sprijin reciproc sunt întărite prin același sânge și aceeași credință.

Fie ca bucuria acestei sărbători să rămână în inimile noastre în tot decursul anului 1997 și fie ca prezența Copilului Sfânt în inimile și viețile noastre să aducă "Pace pe pământ și între oameni bunăînvoire." Măriți-L!

Cu binecuvântări și toate urările de bine, ✱

† NATHANIEL, Episcop

SCRISOAREA PREȘEDINTELUI ROMÂNIEI, DL EMIL CONSTANTINESCU, ADRESATĂ P.S. EPISCOP NATHANIEL

Vă mulțumesc din inimă pentru caldele urări pe care le-ți transmis, prin mine, întreg poporului Român.

Îmi amintesc cu deosebită plăcere, întâlnirea noastră la Patriarhia Română, cu ocazia vizitei Prea Sfinției Voastre în țara noastră.

Fie ca Bunul Dumnezeu să ne călăuzească în tot ce vom făuri în viitor.

Vă rugăm să primiți cele mai bune urări pentru Noul An 1997. ✱

Emil Constantinescu
Președintele României

SINAXAR

Pomenirea Sfântului Calinic de la Cernica (11 Aprilie)

Acest fericit Părinte Calinic s'a născut în orașul București, în ziua de 7 Octombrie 1787, din părinți români, temători de Dumnezeu, și a primit, la Sfântul Botez numele de Constantin. Când avea vârsta de 20 de ani, tânărul Constantin, din îndemn lăuntric, și-a îndreptat pașii către mănăstirea Cernica, din apropiere, unde a fost primit cu dragoste părintească de starețul Timotei. După un an de ascultare duhovnicească și de curate ostenele, a fost tuns în călugărie, schimbându-și numele în Calinic. Peste o lună, apoi, s'a învrednicit a fi hirotonit ierodiacon.

În mănăstirea Cernica a viețuit Sfântul Calinic patruzeci și trei de ani, nevoindu-se, zi și noapte, în post și în rugăciune, în muncă și smerenie, în răbdare și în dragoste. Drept aceea, după cinci ani de slujire în

treapta diaconiei, a primit și sfințitorul dar al preoției. iar după alți cinci ani, cu glas de obște a fost ales, de sobor, stareț al chinoviei de la Cernica, pe care a cărmuit-o, cu multă iscusință, timp de 31 de ani, săvârșind multe fapte vrednice de laudă.

În anul 1850, Preacuviosul Calinic a fost ales și sfințit episcop al Râmnicului, unde a săvârșit multe fapte și a împlinit multe din lipsurile acestei eparhii. Cu nespusă râvnă și osteneală, a zidit din temelie biserica Episcopiei, împodobind-o cu zugrăveală și icoane scumpe și a dat viață nouă tiparniței bisericești scoțând la lumină multe cărți de slujbă și de zidire sufletească. Dorul de viață schimnicească l-a îndemnat atunci, să zidească o biserică la schitul Frăsinei, cu

Cont. la pag. 2-

CATEHISM CREȘTIN ORTODOX

Care este articolul al VI-lea din Simbolul Credinței?

Acest articol este: "Și s'a suit la ceruri și șeade deadreapta Tatălui."

Ce ne învață articolul VI al Simbolului?

Acest articol ne învață că, după ce Fiul lui Dumnezeu s'a smerit "coborându-se din cer," adică făcându-se om, după Înviere s'a umplut de slavă dumnezească și după firea Sa omenească, înălțându-se cu trupul la cer și șezând deadreapta Tatălui, adică la locul cel mai de cinste. De aici se desprind două lucruri: a) că Dumnezeu, Iisus Hristos a fost totdeauna în sânul Tatălui și în tot locul; b) după Înălțare, Iisus este cu trupul numai în cer, nu și pe pământ, dar în chip tainic se află și în dumnezeasca Euharistie, din clipa în care pâinea se prefăce în Trupul Său iar vinul în Sângele Său. Acest articol ne arată și mai mult marea cinste cu care a îmbrăcat Dumnezeu pe oameni. Fiul lui Dumnezeu n'a lepădat după Înviere firea noastră, ci s'a suit cu ea la cer, stând ca un om pe tronul dumnezeesc, cârmuind lumea și ajutându-ne să ne facem și noi după chipul Său. Fiul lui Dumnezeu s'a făcut ca unul din noi, dar acest unul din noi s'a înălțat la cinste dumnezească și cârmuește lumea.

Care este articolul al VII-lea din Simbolul Credinței?

Este acesta: "Și iarăși va să vie cu slavă să judece viii și morții, a căruia împărăție nu va avea sfârșit."

Ce ne învață acest articol în întregimea lui?

El nu spune că slava dumnezească, la care a fost ridicat Iisus Hristos ca om, se va arăta tuturor, atunci când va veni să judece lumea. Precum după Înălțare, Tatăl I-a dat locul cel mai de cinste, așezându-L la dreapta Sa, așa se va arăta atunci tuturor în acest rol de cinste, Tatăl dându-I să facă judecată tuturor. "*Că Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, ca toți să cinstească pe Fiul, precum cinstește pe Tatăl. Cel ce nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl care L-a trimis*" (Ioan V, 22-23). Iisus Hristos îi va judeca pe toți câți au fost dela facerea lumii și câți vor fi până la sfârșitul ei. Nimeni nu va scăpa de această judecată a Lui. Voi fi chemați și morți la judecată.

De ce-I va da Tatăl lui Iisus să facă judecata?

Dumnezeu voiește ca oamenii să fie judecați printr'un om, care le cunoaște și slăbiciunile cu care au avut de luptat, căci le-a purtat El însuși, dar și măsura în care pot să se ridice deasupra lor, căci El însuși s'a ridicat. El are apoi și dreptul să-i judece, pentru că le-a dat, prin jertfa Sa pentru ei, puterea să scape de păcat și de osândă. Cum va face această judecată, vom vedea când se va vorbi despre viața viitoare. Aici spunem, numai, că la judecata de apoi El îi va reține pe unii lângă. Sine, pentru veșnica fericire, iar pe alții îi va

trimite departe de Sine, spre veșnica chinuire, după cum L-au iubit pe El, ca chip al omului desăvârșit și s'au silit să se facă asemenea Lui, iubind pe semenii, cum i-a iubit El, sau n'au făcut aceasta. El va fi Judecătorul desăvârșit și măsura sau legea desăvârșită, dar totuși potrivită puterilor omenești, după care vor fi judecați oamenii, așa cum El a fost Arhiereu desăvârșit și jertfă desăvârșită adusă pentru ei.

Ce trebuie să înțelegem în deosebi prin cuvintele: "Și iarăși va să vie cu slavă"?

Aceste cuvinte înseamnă că, dacă prima dată Fiul lui Dumnezeu a venit pe pământ "coborându-se", a venit în chip de rob, s'a smerit, ca să nu silească pe nimeni să-L primească și să creadă în El, ci ca fiecare să se poată decide în toată libertatea; a doua oară va veni cu "slavă." Dumnezeirea Sa va scălda atunci în lumină trupul Său și va umple de fericire pe cei ce prin aceasta vor primi o adevărată credință lor de mai înainte, și de spaimă pe cei ce nu au crezut mai înainte în El. Atunci nu va mai veni singur și necunoscut, ci înconjurat de sfinții îngeri și cu mare strălucire dumnezească. Și toți se vor aduna tremurând în fața Lui așteptând Judecata. "*Și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă*" (Matei XXIV, 30). "*Iar când va veni Fiul omului întru slava Sa și toți sfinții îngeri cu Dânsul, atunci va ședea pe scaunul slavei Sale*" (Matei XXV, 31). Până și stihiiile lumii se vor înfricoșa de slava Lui. "*Și am văzut scaun alb mare, și pe Cel ce ședea pe el, de a cărui față a fugit pământul și cerul; și loc nu s'a aflat lor*" (Apoc. XX, 11).

Ce înseamnă cuvintele: "A cărui împărăție nu va avea sfârșit"?

Aceste cuvinte ne spun că stăpânirea lui Iisus Hristos ca om și slava Lui, nu va înceta vreodată, ci va dura veșnic. Căci, pe de o parte Iisus Hristos nu e numai un om a cărui slavă să fie luată vreodată de Dumnezeu, iar pe de alta, Fiul lui Dumnezeu nu va lepăda niciodată firea. Sa omenească, nu va înceta în veci să fie și om, deci om plin de slavă dumnezească. Deci, nici cinstea dumnezească a omenității noastre nu va înceta vreodată, ca să apară alt neam de ființe mai înalt. Împărăția fără sfârșit a lui Iisus Hristos a fost prevestită de îngerul Gavriil (Luca I, 33). Este drept că Apostolul Pavel spune că la sfârșit Iisus va supune toate Tatălui și apoi pe Sine (I Cor. XV, 25-26). Dar aceasta înseamnă aducerea lumii întregi al supunere față de Tatăl și încetarea lucrării Sale mântuitoare ca o lucrare, deosebită a Sa, primită la întrupare. *

(Va urma)

CUVÂNTUL SFÂNTULUI IOAN DAMASCHIN DESPRE ÎMPĂRTĂȘIREA CU TRUPUL LUI HRISTOS

Pe mulți îi vedem primind trupul lui Hristos fără pregătire, din obicei, iar nu așa precum se cade, după lege, a-L primi în Sfântul post și în ziua de Paști, cu gândul și cu mintea curată. Că se cade să păzim Sfântul post întru nevinovăție și să ne curățim cugetul și așa să ne împărtășim. Pentru că cel necurat nu este vrednic să primească, de pe Sfânta Masă, Trupul lui Hristos. Să înțelegi dar că cei de demult care se împărtășeau, de multă frică aveau trebuință și se curățeau mai întâi. Iar tu primești cu spurcate mâini și buze, fără de nici o frică, Trupul și Sângele lui Hristos, pe cel de care îngerii se cutremură. Vremea o aștepti dar osteneala o treci cu vederea. Pe împăratul cel pământesc nu îndrăznești să-l săruți cu buze necurate, apoi leneșule, oare cum poți să săruți așa pe Împăratul ceresc? Au nu auzi pe propovăduitorul ceresc zicând: "cei chemați, ieșiți, și cei care sunt întru nepocăință, să nu îndrăznească!"

Drept aceea mulți oameni primesc această Jertfă dumnezeiască odată pe an iar unii de două ori pe an. Dar cuvântul nostru nu este numai către aceștia din urmă ci și către cei care stau în pustie. **ATUNCI ÎN CARE CHIP SĂ SE PRIMEASCĂ SFÂNTA JERTFĂ?** Oare ca cei care o dată pe an se împărtășesc sau ca cei ce de multe ori primesc Trupul și Sângele lui Hristos? Ci așa să știți **CĂ ACEIA CE AU CUGETUL CURAT ȘI DEZLEGARE DE LA DUHOVNIC, UNII CA ACEIA DE-A PURUREA SĂ SE APROPIE. IAR DE NU SUNT AȘA, ATUNCI NICIODATĂ SĂ NU SE ÎMPĂRTĂȘEASCĂ.**

Dar oare pentru ce? Pentru că spre judecata lor o primesc și spre osândă și spre pedeapsă și chin. Căci cel ce va mânca pâinea aceasta și va bea paharul Domnului, cu nevrednicie, vinovat va fi de Trupul și Sângele Domnului. Pentru aceea și preotul mai înainte rostește: "Sfintele sfinților, adică de este cineva dezlegat de păcate, să se apropie cu frică de Dumnezeu, cu credință, cu nădejde și cu dragoste."

Dumnezeului nostru slavă, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin. ✽

Din Proloage

NECROLOG

ALEXANDRU D. CIUFECU

A încetat din viață, subit, Vineri 25 Octombrie 1990 și a fost înmormântat, la Constanța, Sâmbătă 26 Octombrie, de ziua marelui Sfânt Dimitrie.

Se născuse în Pleasa, Macedonia, Albania de Sud într-o comună pur românească, neîngenunchiată de asalturile de deznaționalizare ale dușmanilor.

Trecuse prin închisorile comuniste din 1950-1963 de la Canalul morții la mină, la Baia Spriei; ani de temniță nemeritată, pe care i-a înfruntat cu curaj și demnitate, fără să-i altereze spiritul, pentru că făcea parte din generația care a crezut într-o Românie "cu soarele sfânt de pe cer."

L-au însoțit la locul de veci familia lui dragă, rudele prietenii, membrii și conducerea Asociației Deținuților Politici, Constanța și lumea care-l cunoscuse și respectase ca om drept, onest și tenace.

Redăm un fragment dintr-unul din omagiile aduse de colegii din Asociația Deținuților Politici: "Tu nu ai murit, pentru că prin măreția și noblețea sufletului tău, prin idealul și dragostea ta față de oameni, ai fost pentru noi exemplu de urmat și ne-ai lăsat în inimă picătură din bunătatea ta, din optimismul, speranțele și idealurile tale ..."

Îl plâng, cu inima îndoliată, soția Verdica (Vichea) fiicele Veronica, Melania și Ana cu soții, frații Aureli (Connecticut) Stere (Todi), (Constanța) surorile Stella (Italia) Liza (Constanța) nepoți, nepoate, veri și verișoare din România, Albania și America. "Noi mereu te plângem, frate, Iar tu dormi mereu ..."

SOMN LICȘOR, ALEXANDRU (LEȚI)! ✽

ȘTIRI DIN LUMEA ORTODOXĂ

Mitropolia Basarabiei

O delegație a B.O.R., condusă de I.P.S. Mitropolit Daniel al Moldovei și Bucovinei, și alcătuită din I.P.S. Mitropolit Nestor al Olteniei -basarabean de naștere- și pr. Petre Buburuz, protoiereu al Chișinăului, a avut la Geneva, între 8 și 11 Februarie a.c., discuții cu o delegație a B.O. Ruse, condusă de Mitropolitul Chiril de Smolensk, privind deferentul canonic relativ la Mitropolia Basarabiei.

Principalul obiectiv al dialogului, cerut de partea română, a fost obținerea recunoașterii oficiale de Patriarhia Rusă a Mitropoliei Basarabiei, reactivată în 1992 sub jurisdicția Patriarhiei Române.

Evocând această întâlnire în fața Sfântului Sinod Rus, la 19 Februarie a.c., Patriarhul Alexei al II-lea a apreciat că **“o înaintare pozitivă s'a produs în vederea reglării conflictului”**, și că cele două părți au avut un schimb de vederi, **“rodnic”**. Din partea română, P.S. Episcop Teofan Sinaitul, Vicar Patriarhal, a considerat **“pozitiv faptul că această întâlnire a avut loc”**.

Reprezentanții celor două Biserici au mai discutat despre necesitatea promovării cooperării între ortodocșii de diferite jurisdicții din republica Moldova, pentru apărarea Ortodoxiei în fața prozeletismului eterodox și a participării mai intense a Bisericii la opera caritativ-cultural-misionară din Basarabia. O nouă întâlnire va avea loc la Graz (Austria) în Iunie a.c.

(S.O.P. Martie 1997)

2000 de ani de Creștinism

Între 21 și 23 Ianuarie a.c. s'a reunit la Ierusalim, Comisia de Coordonare panortodoxă pentru aniversarea a 2000 de ani de la nașterea Domnului. Au luat parte reprezentanții Bisericilor Ortodoxe de Constantinopol, Antiohia, Ierusalim, Rusia, Serbia, România, Bulgaria, Georgia, Cipru, Grecia și Albania, primiți de Patriarhul Diodor al Ierusalimului,

Prima schiță de program prevede deschiderea festivităților la data de 7 Ianuarie 2000 (care corespunde cu 25 decembrie din calendarul iulian în vigoare la Ierusalim), printr'o Sfântă Liturghie săvârșită de Întâistătătorul Bisericilor Ortodoxe, în Biserica “Învierea Domnului” din Ierusalim. Osatura programului constă în expoziții teologice, pelerinaje în Țara Sfântă, expoziții de icoane, concerte religioase, publicări de cărți. Festivitățile se vor termina la 7 Ianuarie 2001, printr'o Sfântă Liturghie la biserica “Nașterea Domnului” din Bethleem.

(S.O.P. Martie 1997)

Apel pentru continuarea Dialogului

La 18 Ianuarie a.c. un grup de teologi catolici și ortodocși au dat publicității un “Apel pentru continuarea

dialogului teologic dintre Bisericile Catolică și Ortodoxă”, dialog întrerupt de trei ani. Acest text, care este rezultatul unei întâlniri din Octombrie 1996, la mănăstirea benedictină Chevotogne (Belgia), a fost trimis Papei Ioan Paul al II-lea, tuturor Întâistătătorilor Bisericilor Ortodoxe participante la acest dialog, precum și celor doi co-președinți ai Comisiei mixte internaționale de dialog teologic dintre Biserica Catolică și Biserica Ortodoxă, Cardinalului Edward Cassidy și Arhiepiscopului Stylianos al Australiei (Patriarhia Ecumenică).

Din partea ortodoxă, acest “Apel” a fost semnat de teologii: Pr. Boris Bobrisko, decanul Institutului de teologie ortodoxă “Sfântul Sergiu” din Paris, de profesorii Olivier Clement și Nicolae Lossky de la același institut teologic și de dna Elisabeth Behr-Sigel și de dl. Jean Tchekan, fost redactor șef al publicației “Service Orthodoxe de Presse”,

(S.O.P. Februarie 1997)

Sfințenia vieții

Cu ocazia Duminicii consacrate “Sfințeniei Vieții”, 19 Ianuarie a.c., I.P.S. Mitropolit Theodosius, primatul Bisericii Ortodoxe Americane, a reafirmat poziția acestei Biserici în materie de avort. S'a arătat mirat de **“incredibila diviziune și polarizare”** cauzată de această problemă în societatea americană. **“Pentru o țară care este considerată de toți ca un far în materie de libertate și de securitate, este paradoxal să constăți că distrugerea vieții uterine să fie recunoscută ca una din etapele importante ale dezvoltării democrației americane(...). Dumnezeu fiind creatorul vieții, orice viață trebuie să fie tratată cu respect și trebuie să fie protejată. Iată de ce, Biserica Ortodoxă trebuie să continue să vorbească cu voce puternică și plină de compasiune tuturor celor care ar voi să vadă în suprimarea vieții un subiect care depinde de o alegere individuală”**. Mulțumind **“Celui care și-a dat viața pentru noi”**, Mitropolitul Theodosius a încheiat cu cuvintele **“să învățăm să înțelegem că valoarea vieții nu poate fi depreciață printr'o alegere omenească”**.

(S.O.P. Februarie 1997)

Preoții, funcționari publici?

Într'o întrevedere, care a avut loc la Palatul Patriarhal din București, cu Primul Ministru Victor Ciorbea, la 26 Februarie a.c., P.F. Patriarh Teoctist i-a prezentat acestuia preocupările Bisericii Ortodoxe Române legate de renașterea societății românești, dar și situația grea a numeroase lăcașe de cult -monumente istorice - a căror restaurare necesită subvenții din partea guvernului.

Patriarhul României, a cerut Premierului ca preoții,

Cont. la pag. 24

ȘTIRI DIN *Cont. de la pag. 23*

În general, să fie considerați funcționari publici și să fie salariați în întregime de stat. Motivația acestei cereri constă în faptul că foarte mulți preoți nu-și pot realiza salariul din veniturile parohiei și sunt obligați să se mulțumească cu contribuția pe care o primesc de la Secretariatul de stat pentru Culte, care este numai de 150 de mii lei.

(Viața Cultelor, 28 Februarie 1997)

Diaspora Ucrainiană

Urmare unei Adunări generale din 10 Noiembrie 1996, de la New Jersey, cele două jurisdicții ortodoxe ucrainiene din U.S.A. - Biserica Ucrainiană din Exil (98 de parohii în U.S.A. și 10 în Canada), primită în jurisdicția Patriarhiei Ecumenice în Martie 1995, și Dioceza Ucrainiană a Patriarhiei Ecumenice din U.S.A. (22 parohii) - au fuzionat într-o singură Biserică, sub dependența canonică a Patriarhiei Ecumenice de Constantinopol. Actul de unificare s'a consumat printr-o liturghie solemnă, săvârșită de conducătorii celor două comunități, Mitropolitul Constantin de Chicago și Episcopul Vsevolode de New York.

Acest acord nu privește și Biserica Ortodoxă ucrainiană din Canada (peste 200 de parohii), condusă de Mitropolitul Vasile, creată după primul Război mondial și alipită jurisdicției Patriarhiei Ecumenice în 1990. ✱

(S.O.P. Martie 1997)

(Știri culese și selecționate de
Psa. Zoe Vasiliu - Montreal)

SEMNIFICAȚIA *Cont. de la pag. 19*

acordată gratuit, fără nici o participare din partea omului. Este darul lui Dumnezeu prin Hristos Iisus. "El ne-a mântuit și ne-a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărâre și după harul ce ne-a fost dat în Hristos Iisus, mai înainte de începutul veacurilor" (II Tim. 1, 9; Tit. 3, 4-5). Iar în epistola către Efeseni, Sf. Ap. Pavel, completând cele de mai sus, grăiește: "În har sunteți mântuiți prin credință și aceasta nu e de la voi: este darul lui Dumnezeu" (Ef. 2, 8). Harul este prima lucrare în actul mântuirii, la care se adaugă, ca sinergii, credința și faptele bune din partea omului. Acesta este "harul mântuitor," căci cu harul, urmat de credință și fapte bune, se lucrează mântuirea, de către fiecare, cu "frică și cu cutremur" (Filip. 2, 12-13). Însă pentru însușirea mântuirii, este necesară acceptarea Crucii lui Hristos și punerea în lucrare a acestui har din partea noastră prin credință și fapte bune.

Iată deci că cele șapte cuvinte ale Mântuitorului pe Cruce, ca un ultim mesaj, își au rolul și rostul lor în iconomia mântuirii noastre. ✱

Preot Iorgu Codreanu

(din "Telegraful Român" Nr. 15-18, 1995)

SINAXAR

Cont. de la pag. 20

toate chiliile dimprejur, pentru adăpostirea părinților dornici să petreacă o viață sihăstrească, după pravila călugărilor din muntele Atosului, statornicită aici de acest fericit ctitor.

Sfântul Calinic a păstorit în scaunul de la Râmnic. vreme de peste 16 ani, după care, simțindu-se slăbit de bătrânețe și bolnav fiind, a venit, iarăși, la mănăstirea Cernica, unde a mai trăit aproape un an, mutându-se către Domnul, în ziua de 11 Aprilie 1868. A fost îngropat, după a sa dorință, în tinda bisericii Sfântul Gheorghe.

Cât timp a viețuit pe pământ, Sfântul Calinic a dus o viață duhovnicească plăcută lui Dumnezeu. Călugăr fiind, s'a supus, întru toate, rânduielilor vieții mănăstirești, trăind în sărăcie și în aspră înfrânare. Cei ce l-au cunoscut spun că avea trup firav și era senin la față. Umbla mereu cu capul plecat, vorbind domol și liniștit, iar la fire era nespus de bun, milos și darnic de toți.

Acest fel de viață a făcut din el un vas ales al Domnului, împodobit fiind și cu darul facerii de minuni, precum se arată în Viața sa, tămăduind bolnavi, cunoscând gândurile ascunse ale oamenilor, sfârșitul lor și chiar pe al său. A fost mângâiere pentru săraci și văduve, iar tot ce a agonisit, a împărțit, cu milostivire, în faceri de bine. Încă și azi, mult ajutor și mare folos sufletesc dobândesc cei ce cu credință, aleargă către acest vas al Domnului. Cu ale cărui sfinte rugăciuni, Doamne miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

✱

